

VĂN PHÒNG CÁC NGHI LỄ PHỤNG VỤ
CỦA ĐỨC THÁNH CHA
THỨ SÁU TUẦN THÁNH
CUỘC THƯỜNG KHÓA CHÚA

ĐÀNG THÁNH GIÁ DO ĐỨC THÁNH CHA CHỦ SỰ

COLOSSEUM
ROME, 14 THÁNG TƯ 2017

NHỮNG SUY NIỆM

bởi

Anne-Marie Pelletier

Bản dịch Việt ngữ

J.B. Đặng Minh An

DẪN NHẬP

Giờ đã đến. Cuộc lữ hành của Chúa Giêsu trên những nẻo đường bụi bặm của Galilê và Giuđêa, một cuộc gặp gỡ bất tận với những thân xác và con tim đang đau khổ, một cuộc hành trình được thúc đẩy bởi nhu cầu cấp bách của Ngài là công bố Nước Trời, kết thúc ở đây, hôm nay. Trên đồi Golgotha này. Hôm nay thập giá đặt dấu chấm hết. Chúa Giêsu sẽ không đi xa nữa.

Ngài không thể đi xa nữa!

Ở đây, tình yêu của Thiên Chúa cho thấy chiều kích đầy đủ của tình Ngài, vượt quá khả năng đo lường.

Hôm nay, tình yêu của Chúa Cha, Đấng muốn tất cả mọi người được cứu rỗi nơi Con của Người, đi đến tận cùng, nơi mọi từ ngữ đều lờn thất bại, nơi mà chúng con cảm thấy ngỡ ngàng, lòng kính mến của chúng con choáng ngợp trước sự hào phóng trong những ý tưởng và kế hoạch của Thiên Chúa.

Trên đồi Golgotha này, trái với tất cả vẻ bề ngoài, điều nổi bật lên là sự sống, ân sủng và hòa bình. Ở đây điều đáng kể không phải là vương quốc của cái ác, mà chúng con tất cả đều biết rất rõ, nhưng là chiến thắng của tình yêu.

Bên dưới thập giá cũng thế, nổi bật lên là thế giới của chúng con với tất cả những thất bại và đau khổ, những thỉnh cầu và phản đối, tất cả những tiếng kêu của chúng con ngày nay kêu thấu đến Thiên Chúa từ những vùng đất nghèo khó và chiến tranh, từ những con thuyền tràn ngập người di cư ...

Biết bao những giọt nước mắt, những đau khổ trong chén mà Chúa Con phải uống vì chúng con.

Biết bao những giọt nước mắt, bao nhiêu những đau khổ, nhưng chẳng có gì trong số đó sẽ bị mai một đi trong biển cả thời gian. Thay vào đó, Ngài sẽ đón nhận, và biến đổi trong màu nhiệm của một tình yêu chiến thắng cái ác.

Đồi Golgotha nói với chúng con về lòng trung thành không lay chuyển của Thiên Chúa đối với nhân loại chúng con.

Một sự sống mới ra đời ở đó!

Chúng con cần can đảm để nói rằng tất cả điều này là niềm vui của Tin Mừng!

Trừ khi chúng con nhận ra sự thật này, chúng con vẫn còn bị mắc kẹt trong nỗi đau khổ và cái chết. Và chúng con không để cho cuộc thương khó của Đức Kitô sinh hoa trái trong cuộc sống của chúng con.

Lời nguyện

Lạy Chúa, tầm nhìn của chúng con bị lu mờ. Làm sao chúng con có thể đi xa như thế với Chúa?

“Lòng Thương Xót” là tên của Chúa. Nhưng tên này là một điều điên rồ.

Xin cho những chiếc bầu da cũ kỹ của trái tim chúng con vỡ tung ra!

Xin soi sáng tầm nhìn của chúng con bằng tin mừng trong Phúc Âm, trong giờ phút chúng con đứng dưới chân cây thánh giá của Con Chúa.

Đề rồi chúng con có thể cử mừng “chiều rộng, chiều dài và chiều sâu” (Eph 3:18) trong tình yêu của Chúa Kitô, với trái tim được an ủi và ngập tràn ánh sáng.

CHẶNG THỨ NHẤT

Chúa Giêsu bị kết án tử hình

Phúc Âm theo thánh Luca

Khi trời sáng, đoàn kỳ mục trong dân, các thượng tế và kinh sư nhóm họp. Họ điệu Người ra trước Thượng Hội Đồng (22: 66)

Phúc Âm theo thánh Máccô

Tất cả đều kết án Người đáng chết. Thế là một số bắt đầu khắc nhỏ vào Người, bịt mắt Người lại, vừa đánh đấm Người vừa nói: “Hãy nói tiên tri đi!” Và đám thuộc hạ tát Người túi bụi. (64-65)

SUY NIỆM

Các thành viên của Hội Đồng Công Tọa không cần thảo luận dài dòng mới đưa ra quyết định. Vấn đề đã được giải quyết từ lâu. Chúa Giêsu phải chết!

Đó cũng là những suy nghĩ của những người đã từng muốn xô Chúa Giêsu từ ngọn đồi ngày hôm đó, ở hội đường Nagiarét, khi Ngài mở sách và áp dụng những lời của tiên tri Isaiah vào chính mình: “Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức, công bố một năm hồng ân của Chúa.” (Lc 4: 18-19).

Khi Chúa Giêsu chữa lành cho người bại liệt ở hồ Bethzatha và khai mạc ngày Sa-bát của Thiên Chúa, là ngày đem lại tự do cho mọi hình thức nô lệ, thì những tiếng lẩm bầm và đe dọa mạng sống của Ngài đã bắt đầu nổi lên. (xem Ga 5: 1-18).

Ở cuối con đường này, khi Ngài lên Giêrusalem mừng Lễ Vượt Qua, cái bẫy giờ đây đã được giăng ra. Ngài không còn thoát được những kẻ thù của mình nữa (xem Ga 11: 45-57).

Nhưng sự hồi tưởng của chúng con phải quay trở lại xa hơn. Bắt đầu ở Bêtlêhem, vào lúc Chúa Giêsu chào đời, khi vua Hêrôđê lên án tử cho Chúa. Những tay sai của vua đã dùng gươm giáo tước mất mạng sống của các con trẻ thành Bêtlêhem. Lần đó Chúa Giêsu đã chạy thoát được cơn giận của họ. Nhưng chỉ trong một thời gian. Mạng sống của Ngài đã như chỉ mảnh treo chuông. Trong tiếng khóc nức nở của bà Rachel thương tiếc những đứa con mình nay không còn nữa, chúng con nghe một lời tiên tri về nỗi buồn mà ông Simêôn đã báo trước cho Đức Mẹ (xem Mt 2: 16-18; Lc 2: 34-35).

Lời nguyện

Lạy Chúa Giêsu, Con yêu dấu của Chúa Cha, Chúa đã đến cùng chúng con, làm những điều thiện giữa chúng con và dẫn dắt về ánh sáng của sự sống những kẻ nằm trong miền thâm u của sự chết. Chúa nhìn thấu những vực thẳm trong trái tim chúng con.

Chúng con nói mình đứng về phía sự thiện và mong muốn sự sống. Nhưng chúng con lại là những kẻ tội lỗi và những kẻ đồng loã với cái chết.

Chúng con xưng mình là môn đồ của Chúa, nhưng chúng con lại chọn những con đường lia xa tư tưởng, công lý và lòng thương xót của Chúa.

Xin Chúa đừng bỏ rơi chúng con trong những cách thế bạo lực của chúng con.

Xin đừng mất kiên nhẫn với chúng con.

Xin cứu chúng con khỏi mọi sự dữ!

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

“Dân ta ơi, ta đã làm gì cho người? Hay ta đã làm phiền chi người? Hãy trả lời ta đi.

CHẶNG THỨ HAI

Ông Phêrô chối Chúa

Phúc Âm theo thánh Luca

Chỉ một giờ sau, có người khác lại quả quyết: “Đúng là bác này cũng đã ở với ông ấy, vì bác ta cũng là người Galilê.” Nhưng ông Phê-rô trả lời: “Này anh, tôi không biết anh nói gì!” Ngay lúc ông còn đang nói, thì gà gáy. Chúa quay lại nhìn ông, ông sực nhớ lời Chúa đã bảo ông: “Hôm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần.” Và ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết. (22:59-62)

SUY NIỆM

Ngồi quanh đồng lửa, trong sân của Hội Đồng Công Tọa, ông Phêrô và một vài người khác sưởi ấm trong những giờ lạnh lẽo đó, giữa những ông đi qua và bà đi lại. Bên trong, số mệnh của Chúa Giêsu sắp được quyết định khi Ngài đối mặt với những kẻ cáo gian Người. Họ sẽ đòi Ngài phải chết.

Giống như một dòng nước thủy triều, sự thù hận ngày càng dâng cao. Giống như dầu đổ vào lửa, hận thù bùng phát và lan rộng. Chẳng bao lâu đám đông thét lên và đòi Philatô tha tội cho Barabbas và lên án Chúa Giêsu.

Thật là lạnh xương sống khi dám xưng mình là bạn của một người đang bị kết án tử hình. Cho nên, sự trung thành dửng dưng của Phêrô đã thất bại trước câu hỏi nghi ngờ của một người tớ gái, là người đang đứng giữ cửa.

Dám xưng mình là một môn đệ của vị thầy Galilê nghĩa là đặt lòng trung thành với Chúa Giêsu lên trên cả cái mạng của mình! Khi yêu cầu lòng can đảm như thế, chân lý khó tìm được các nhân chứng ... Đó là phương cách của chúng con. Nhiều người trong chúng con thích dối trá hơn sự thật. Phêrô là một người như chúng con. Ba lần ông phản bội Chúa. Rồi ông gặp ánh mắt của Chúa Giêsu. Và nước mắt của ông trào ra, cay đắng, như làn nước làm trôi đi một vết bẩn.

Chẳng bao lâu, trong một vài ngày nữa, xung quanh một ngọn lửa khác, trên bờ hồ, Phêrô sẽ nhận ra Chúa Phục Sinh của mình, là Đấng sẽ ủy thác cho ông việc chăm sóc các con chiên của Ngài. Phêrô sẽ biết đến những lời tha thứ của Chúa Phục Sinh trên tất cả những phản bội của chúng con là vô biên đến dường nào. Và từ lúc đó trở đi, ông sẽ có một lòng trung tín với Chúa khiến ông có thể chấp nhận cái chết của mình như là một của lễ kết hiệp với cái chết của Chúa Kitô.

Lời nguyện

Lạy Chúa, là Thiên Chúa của con, Chúa đã chọn Phêrô, là người môn đệ đã chối Chúa và đã đón nhận sự tha thứ của Chúa, làm người hướng dẫn đoàn chiên của Chúa.

Xin hãy đong đầy trái tim của chúng con với niềm tin và niềm vui khi biết rằng, trong Chúa, chúng con có thể vượt qua những rào cản của sợ hãi và bất trung.

Khi được dạy dỗ bởi Phêrô, xin cho tất cả các môn đệ của Chúa có thể làm chứng về đường lối của Chúa đối với tội lỗi của chúng con. Nguyện xin những khoảnh khắc nghiệt ngã và thất vọng trong đời chúng con không bao giờ có thể làm cho sự Phục sinh của Con Chúa trở nên vô nghĩa!

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Chúa Kitô, chịu chết vì tội lỗi chúng con,

Chúa Kitô, đã sống lại vì sự sống của chúng con,

Chúng con cầu xin Chúa: xin thương xót chúng con.

CHẶNG THỨ BA

Chúa Giêsu và Philatô

Phúc Âm theo thánh Máccô

Vừa tảng sáng, các thượng tế đã họp bàn với các kỳ mục và kinh sư, tức là toàn thể Thượng Hội Đồng. Sau đó, họ trói Đức Giêsu lại và giải đi nộp cho ông Philatô. Các thượng tế tố cáo Người nhiều tội. Vì muốn chiều lòng đám đông, ông Philatô phóng thích tên Baraba, truyền đánh đòn Đức Giêsu, rồi trao Người cho họ đóng đinh vào thập giá. (15:1.3.15)

Phúc Âm theo thánh Máttêu

Tổng trấn Philatô thấy đã chẳng được ích gì mà còn thêm náo động, nên lấy nước rửa tay trước mặt đám đông mà nói: “Ta vô can trong vụ đổ máu người này. Mặc các người liệu lấy!” (27:24)

Trích sách tiên tri Isaia

Tất cả chúng ta lạc lõng như chiên cừu, lang thang mỗi người một ngã. Nhưng Đức Chúa đã đổ trên đầu người tội lỗi của tất cả chúng ta.(53: 6)

SUY NIỆM

Rôma của Caesar Augustô, biểu tượng của văn minh, có những quân đoàn được cho là có sứ mạng mang đến cho các dân tộc đã bị chinh phục những lợi ích của trật tự công bình của nó.

Rôma cũng có mặt trong cuộc thương khó của Chúa Giêsu, trong con người của Philatô, là đại diện của Hoàng đế, là người bảo đảm cho luật pháp và công lý ở hải ngoại.

Tuy nhiên, cũng cùng một Philatô là người đã tuyên bố rằng mình không thấy Chúa Giêsu có tội gì, chính Philatô ấy là người đã lên án án tử hình cho Chúa Giêsu. Trên tòa cao, nơi Chúa Giêsu bị xét xử, sự thật trở nên quá rõ ràng. Công lý của dân ngoại cũng chẳng tốt hơn thứ công lý của Hội Đồng Công Tọa Do Thái!

Chúa Giêsu, Đấng Công Chính đón nhận một cách mâu thuẫn những ý nghĩ khát máu của trái tim con người, đang đánh đồng cả người Do Thái lẫn người ngoại giáo. Trong thời điểm này, Ngài đánh đồng họ bằng cách làm cho họ đồng trách nhiệm như nhau trong cái chết của Ngài. Tuy nhiên, thời gian sắp đến và đã gần kề, khi Đấng Công Chính sẽ đánh đồng họ theo một cách khác, qua thập giá của Người và với ơn tha thứ được ban cho tất cả mọi người, những người Do Thái và những người ngoại giáo, bằng cách đó cả hai sẽ được chữa lành khỏi sự gian ác và được giải phóng khỏi những cách thế bạo lực của họ.

Chỉ có một điều kiện để nhận được ơn sủng này. Đó là thừa nhận sự vô tội của Đấng thực sự vô tội, là Chiên Con của Thiên Chúa đã hy sinh vì tội lỗi của thế gian. Đó là từ bỏ cái giả định bên trong đang lấp bầm: “Ta vô can trong vụ đổ máu người này”. Đó là thú nhận tội lỗi trong niềm tin rằng một tình yêu vô tận đang bao trùm tất cả mọi người, Do Thái cũng như dân ngoại, và Thiên Chúa kêu gọi tất cả mọi người trở thành con cái của Người.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa chúng con, khi nhìn vào Chúa Giêsu, Đấng đã bị nộp và bị kết án cho đến chết, chúng con chỉ cố biện minh cho mình và buộc tội người khác. Trong suốt một thời gian quá dài, các Kitô hữu chúng con đã đổ lỗi việc lên án Chúa trên vai dân Do Thái. Trong một thời gian dài, chúng con đã không nhận thức chúng con cũng phải nhìn nhận sự đồng lõa của chính chúng con trong tội lỗi này, để chúng con có thể được cứu rỗi nhờ máu của Chúa Giêsu bị đóng đinh.

Xin cho chúng con nhận biết nơi Con Chúa một Đấng Vô Tội, Đấng vô tội duy nhất trong lịch sử. Vì Ngài đã chấp nhận “thành hiện thân của tội lỗi vì chúng ta” (xem 2 Cor 5:21), để nhờ Ngài mà Chúa có thể gặp lại chúng con một lần nữa, phục hồi sự tinh tuyền Chúa đã dựng nên và làm cho chúng con là con cái Chúa.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Lạy Chúa con, Lạy Chúa con, sao Chúa nỡ bỏ con?

CHẶNG THỨ TƯ

Chúa Giêsu, Vua Vinh Quang

Phúc Âm theo thánh Máccô

Lính điệu Đức Giêsu vào bên trong công trường, tức là dinh tổng trấn, và tập trung cả cơ đội lại. Chúng khoác cho Người một tấm áo điều, và kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người. Rồi chúng bái chào Người: “Vạn tuế đức vua dân Do-thái!”

Trích sách tiên tri Isaia

Người chẳng còn đáng vẻ, chẳng còn oai phong đáng chúng ta ngắm nhìn, dung mạo chẳng còn gì khiến chúng ta ưa thích. Người bị đời khinh khi ruồng rẫy, phải đau khổ triền miên và ném mùi bệnh tật. Người như kẻ ai thấy cũng che mặt không nhìn, bị chúng ta khinh khi, không đếm xỉa tới. Sự thật, chính người đã mang lấy những bệnh tật của chúng ta, đã gánh chịu những đau khổ của chúng ta, còn chúng ta, chúng ta lại tưởng người bị phạt, bị Thiên Chúa giáng họa, phải nhục nhã ê chề. (53: 2-4)

SUY NIỆM

Sự chua chát của cái ác. Có bao nhiêu người nam nữ và thậm chí cả trẻ em là nạn nhân của bạo lực, lạm dụng, tra tấn và giết chóc, ở mọi thời điểm và mọi nơi.

Chúa Giêsu không tìm chỗ ẩn náu trong thần tính của Người. Người trở thành một phần trong cơn lũ những đau khổ khủng khiếp mà con người gây ra trên con người. Ngài cảm nhận nỗi cô đơn của những người bị bỏ rơi và những người bị gạt hoàn toàn ra ngoài lề.

Liệu những đau khổ của thêm một người vô tội nữa có thể giúp gì cho chúng con?

Chúa Giêsu là một người trong chúng con, nhưng trước hết, Người là Con yêu dấu của Cha, Đấng đã đến để làm trọn hảo toàn bộ sự công chính bởi sự vâng phục của Người.

Đột nhiên mọi sự lật ngược lại. Sự khinh miệt và xỉ nhục mà những kẻ tra tấn Chúa Giêsu đã cho chúng con thấy - theo một cách thể hoàn toàn ngược lại - một sự thật sâu sắc về vương quyền độc nhất của Người, được thể hiện như một tình yêu chỉ tìm kiếm thánh ý của Cha mình với ước muốn là tất cả chúng con được cứu rỗi. “Chúa chẳng thích gì té phẩm và lễ vật, nhưng đã mở tai con; con liền thưa: “Này con xin đến! Trong sách có lời chép về con rằng: con thích làm theo thánh ý.” (Tv 40: 7-9).

Đó là thông điệp của giờ này trong ngày Thứ Sáu Tuần Thánh. Chỉ có một vinh quang trong cõi đời này và trong tương lai: vinh quang nhận biết và làm theo thánh ý Chúa Cha. Không ai trong chúng con có thể nhắm đến một phẩm giá cao hơn là phẩm giá được làm con cái trong Chúa Con, Đấng đã vâng phục vì chúng con, cho đến chết trên cây thập tự.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, vào ngày thánh thiện đem sự mặc khải của Chúa đến mức viên mãn này, chúng con xin Chúa lật nhào mọi thứ ngẫu tượng trong chúng con và trong thế giới của chúng con. Chúa biết sự lạc lối mà chúng tạo ra trong tâm trí và trái tim chúng con. Xin Chúa hãy lật nhào trong chúng con mọi ảo tưởng lừa dối về thành công và vinh quang.

Xin Chúa hãy lật nhào trong chúng con những hình ảnh liên tục về một Thiên Chúa do chính chúng con vẽ nên theo ý thích mình, một Thiên Chúa xa xôi, không giống như thiên nhan được mặc khải trong giao ước và được thể hiện ngày hôm nay trong Chúa Giêsu.

Người là Thiên Chúa vượt quá mọi hy vọng và kỳ vọng của chúng con. Xin cho chúng con tuyên xưng rằng trong Chúa Giêsu chúng con thấy “sự rạng ngời vinh quang của Chúa” (xem Do Thái 1: 3).

Xin cho chúng con được bước vào niềm vui vĩnh cửu khiến chúng con có thể chúc tụng Chúa Giêsu, Đấng đang mặc áo màu tím và đội mũ gai, là vua của vinh quang. Vì trong Người mà Thánh Vịnh đã hát mừng: “Hỡi cửa đền, hãy cất cao lên, cao lên nữa, hỡi cửa đền cổ kính, để Đức Vua vinh hiển ngự vào” (24: 9).

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Hỡi cửa đền, hãy cất cao lên, cao lên nữa,

hỡi cửa đền cổ kính, để Đức Vua vinh hiển ngự vào

CHẶNG THỨ NĂM

Chúa Giêsu vác thánh giá

Trích sách Ai Ca

“Này tất cả những ai qua lại, hãy nhìn kỹ mà xem: Có nỗi khổ nào so sánh được với nỗi khổ Đức Chúa giáng trên tôi, khi Người nổi trận lôi đình mà trừng phạt.” (1:12)

Thánh Vịnh 146

Phúc thay người được Chúa Trời nhà Giacóp phù hộ và cậy trông Chúa, Thiên Chúa họ thờ. Chúa giải phóng những ai tù tội, Chúa cho kẻ bị đim xuống đứng thẳng lên, Chúa phù trợ những khách ngoại kiều, Người nâng đỡ cô nhi quả phụ (5.7.8.9)

SUY NIỆM

Đọc theo lối đá lên đồi Golgotha, Chúa Giêsu đã không vác thập giá như cầm một chiếc cúp! Người hoàn toàn không giống như những anh hùng trong trí tưởng tượng của chúng con, đang vinh thắng trước những kẻ thù xấu xa của họ.

Lê từng bước một, chậm chạp, Người lết đi, cơ thể Người quần xuống, thâm tím và chân Người run rẩy dưới sức nặng của cây thập tự.

Hết thế hệ này tiếp nối thế hệ khác, Giáo hội đã suy gẫm con đường này, giữa những gập ghềnh và những cái té ngã.

Chúa Giêsu ngã xuống, Người đứng dậy, rồi lại ngã. Người tiếp tục cuộc hành trình mệt nhọc, hầu chắc là dưới roi đòn của đám lính bên cạnh Người, như cách thức những người bị kết án trong thế giới này vẫn thường bị đối xử và ngược đãi.

Chúa, Đấng đã nâng người bệnh dậy, đã chữa lành cho người phụ nữ bị tê liệt, cứu sống cô con gái của ông Giairô đã chết trên giường bệnh, cho người què được đi, giờ đây đang nằm phủ phục trong cát bụi.

Đấng Tối Cao đã ngã xuống đất.

Xin cho chúng con dán mắt vào Chúa Giêsu. Qua Người, Đấng Tối Cao dạy chúng con trong một cách thế không thể tin nổi rằng Ngài cũng đồng thời là người thấp hèn nhất, để sẵn sàng đến với chúng con, và hạ xuống thấp hơn nữa, nếu cần, để không ai bị lạc lối trong chiều sâu của khổ đau.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, Chúa bước xuống tận những chiều sâu thăm trong đêm tối của chúng con, hạ mình đến tận cùng, vì đó là cách thế Chúa xuống với cuộc đời của chúng con, là những kẻ quá thường khi vô ơn và đôi khi còn băng hoại.

Xin Chúa cho Giáo hội của Chúa biết làm chứng rằng Đấng Tối Cao và Đấng Thấp Hèn Nhất, trong Chúa, là một khuôn mặt duy nhất. Xin cho Giáo Hội có thể mang lại cho tất cả những người rớt cùng niềm vui của Tin Mừng rằng không có sa ngã nào mà lòng thương xót của Chúa không thể chạm đến; không có sự lạc lối nào hay những vực thăm nào là quá sâu và quá xa đến mức Chúa không thể tìm thấy những ai đã lạc bước sa chân.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Lạy Chúa, này con xin đến để làm theo thánh ý Chúa.

CHẶNG THỨ SÁU

Chúa Giêsu và ông Simôn người xứ Kyrênê

Phúc Âm theo thánh Luca

Khi điệu Đức Giêsu đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Simôn, gốc Kyrênê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giêsu.

Phúc Âm theo thánh Máttêu

Bấy giờ những người công chính sẽ thưa rằng: “Lạy Chúa, có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ đã thấy Chúa là khách lạ mà tiếp rước; hoặc trần truồng mà cho mặc? Có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đau yếu hoặc ngồi tù, mà đến hỏi han đâu?”

SUY NIỆM

Chúa Giêsu đang vấp ngã trên đường đi, lưng Người oằn xuống dưới sức nặng của thập giá. Tuy nhiên, Người không được dừng lại nhưng phải tiếp tục đi, đến Golgotha, “Núi Sọ” khủng khiếp, bên ngoài bức tường của thành phố, là điếm đến mà quân lính đang thúc giục Người.

Một người đàn ông mạnh khỏe đi qua vào lúc đó. Anh ta dường như không liên quan gì đến những chuyện đang xảy ra. Anh đang trên đường trở về nhà mình, hoàn toàn không ý thức gì về các sự kiện xung quanh Chúa Giêsu, khi quân lính buộc anh phải vác thập giá giúp Người.

Anh ta có thể biết gì về người bị kết án đang bị đám lính xua đi đến chỗ hành hình? Anh có thể biết gì về con người mà về bề ngoài “quá thê thảm, không còn hình tượng người ta”, giống như người đầy tớ đau khổ của Isaia?

Chúng con không được nghe kể về sự ngạc nhiên của Simêon, và lúc đầu anh ấy có từ chối không, hay có thương hại Chúa mà vác thập giá giúp Người hay không. Tin Mừng chỉ đề cập đến tên của anh ta: ông Simôn người xứ Kyrênê. Tuy nhiên, Tin Mừng đã giữ cho sống động danh tính của người Libya này và cử chỉ giúp đỡ đơn sơ của anh, để dạy chúng con rằng, khi giảm bớt nỗi đau của ai đó bị kết án, Simôn đã làm giảm nhẹ nỗi đau của Chúa Giêsu, của Con Thiên Chúa. Chúa Giêsu, đã đi ngang qua con đường của Simôn dưới hình dạng của một người nô lệ, vì chúng con, vì ông Simôn, vì phần rỗi của thế giới. Cho dù anh ta có biết điều đó hay không.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, Chúa đã mặc khải cho chúng con rằng trong mỗi người nghèo khổ, trần truồng, bị giam giữ, đói khát, chính là Chúa đang đứng trước chúng con, chính là Chúa mà chúng con chào đón, thăm viếng, cho mặc và ăn uống. “Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước; Ta trần truồng, các ngươi đã cho mặc; Ta đau yếu, các ngươi đã thăm viếng; Ta ngồi tù, các ngươi đến hỏi han.” (Mt 35-36). Mẫu nhiệm thay cuộc gặp gỡ của Chúa với nhân loại chúng con! Không ai bị loại trừ khỏi cuộc gặp gỡ này, nếu người ấy tỏ lòng trắc ẩn.

Chúng con xin dâng lên Chúa như một của lễ thiêng liêng, tất cả những hành động từ bi, đón nhận, dấn thân, được thực hiện hằng ngày trên thế giới này. Xin Chúa rủ lòng thương xem

những hành động ấy như là sự thật của nhân loại chúng con, đang nói to hơn tất cả các hành động từ chối và hận thù. Xin Chúa rủ lòng thương chúc phúc cho những người nam nữ từ bi đã làm rạng danh Chúa, dù cho họ chưa biết Chúa.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Chúa Kitô, chịu chết vì tội lỗi chúng con,

Chúa Kitô, đã sống lại vì sự sống của chúng con,

Chúng con cầu xin Chúa: xin thương xót chúng con.

CHẶNG THỨ BẢY

Chúa Giêsu và những người phụ nữ thành Giêrusalem

Phúc Âm theo thánh Luca

Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa đầm ngực vừa than khóc Người. Đức Giêsu quay lại phía các bà mà nói: “Hỡi chị em thành Giêrusalem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu... Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao?” (23: 27-28.31)

SUY NIỆM

Những giọt nước mắt dành cho Chúa Giêsu của những người phụ nữ như một hành động từ bi, những giọt nước mắt của phụ nữ ấy luôn hiện diện trong thế giới này.

Chúng lặng lẽ rơi trên má họ. Và chắc chắn, thậm chí còn thương xuyên hơn, họ rơi lệ trong trái tim mình, giống như những giọt nước mắt bằng máu đã được thánh Catherine thành Siena đề cập đến.

Không phải chỉ có phụ nữ mới khóc, như thể họ có quá nhiều nỗi đau để than van, trong sự thụ động và bất lực trước một lịch sử chỉ có những người đàn ông mới có quyền được viết.

Sự đau khổ của họ bao trùm tất cả những giọt nước mắt rơi lặng lẽ và không lộ ra trong một thế giới có quá nhiều thứ để khóc. Có những giọt nước mắt của những đứa trẻ sợ hãi và những người bị thương trên chiến trường đang kêu mẹ, những giọt nước mắt của những người bệnh đang hấp hối, một mình trên ngưỡng cửa của cõi u minh. Có những giọt nước mắt của sự thất vọng rơi trên khuôn mặt của thế giới này, vốn được tạo thành vào ngày đầu tiên cho nước mắt của niềm vui, trong sự hân hoan được chia sẻ giữa một người nam và một người nữ.

Etty Hillesum, là một người phụ nữ can đảm của Do Thái, là người không hề nản chí trước đám cháy lan nhanh khủng khiếp của Quốc xã, đã bảo vệ sự thiện cho đến cùng. Cô thì thầm với chúng con bí mật mà cô nắm bắt ở cuối con đường của cô: rằng có những giọt nước mắt kêu lên van xin sự an ủi trên chính khuôn mặt của Chúa, khi Người khóc thương trước những đau khổ của con cái mình. Giữa nơi địa ngục mà thế giới đã lao vào, cô đã dám nói với Chúa trong lời cầu nguyện của mình: “Con sẽ cố gắng giúp Chúa!” Thật dũng cảm, và đồng thời thật nữ tính và linh thánh!

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, Thiên Chúa của sự dịu dàng và lòng thương xót, Thiên Chúa của tình yêu và sự trung tín tuyệt vời, xin dạy chúng con lúc thịnh vượng đừng khinh chê những giọt nước mắt của những người nghèo đang kêu lên cùng Chúa và tìm kiếm sự giúp đỡ của chúng con. Xin dạy chúng con đừng lờ đi những giọt lệ ấy bằng sự thờ ơ. Xin dạy cho chúng con có can đảm để cùng khóc với họ. Xin dạy chúng con, trong đêm đen những đau khổ, cô đơn và thất vọng của chúng con, để chúng con biết nghe những mối phúc mà Chúa đã nói với chúng con trong bài giảng trên núi: “Phúc cho những ai than khóc, vì họ sẽ được ủi an” (Mt 5: 4)

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Chúa Kitô, chịu chết vì tội lỗi chúng con,

Chúa Kitô, đã sống lại vì sự sống của chúng con,

Chúng con cầu xin Chúa: xin thương xót chúng con.

CHẶNG THỨ TÁM

Chúa Giêsu bị lột áo

Phúc Âm theo thánh Gioan

Đóng đinh Đức Giêsu vào thập giá xong, lính tráng lấy áo xống của Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần (19:23).

Trích sách ông Gióp

“Thân trần tròng sinh từ lòng mẹ, tôi sẽ trở về đó cũng trần tròng.” (1:21)

SUY NIỆM

Thân thể bị chê bai của Chúa Giêsu bị lột ra. Bị phơi bày cho những ánh mắt chế giễu và khinh thường. Thân xác của Người, giập nát và đầy những vết thương, đã sẵn sàng cho sự trừng phạt cuối cùng là bị đóng đinh vào thập giá. Nhân loại phàm trần như chúng con còn biết làm gì hơn là cúi mặt để tránh đừng gây thêm ô nhục cho Chúa?

Tuy nhiên, thần khí đến giúp chúng con trong bối cảnh thất vọng và hoang mang này. Ngài dạy chúng con hiểu ngôn ngữ của Thiên Chúa, ngôn ngữ của *kénosis* [tự hạ mình ra thành hư không], sự tự hạ mình của Thiên Chúa để đến với chúng con ở bất cứ nơi nào. Nhà thần học Chính Thống Giáo Christos Yannaras nói với chúng con về ngôn ngữ này của Thiên Chúa: “ngôn ngữ của *kénosis*: nghĩa là hài nhi Giêsu nằm trần tròng trong máng cỏ; trần tròng trên sông để nhận phép Rửa như một người nô lệ; và trần tròng chịu treo trên thập giá như một phùng trộm cướp. Trong tất cả những điều này, Ngài đã thể hiện tình yêu của mình dành cho chúng ta”.

Khi chúng con bước vào mầu nhiệm ân sủng này, xin cho chúng con có thể mở mắt mình ra một lần nữa và ngắm nhìn thân xác chịu bầm giập của Chúa Giêsu. Rồi chúng con hướng đến những gì đôi mắt của chúng con không thể nhìn thấy được: đó là sự trần tròng của Người

đang tỏa ra ánh quang rạng rỡ với cùng một vẻ huy hoàng đã làm y phục Ngài sáng rạng rỡ trong cuộc Biến Hình.

Ánh sáng xua tan mọi bóng tối.

Đó là ánh sáng không thể cưỡng lại của một tình yêu đến tột cùng.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, chúng con đặt trước mắt mình những đoàn lũ những người nam nữ là nạn nhân của tra tấn, một con số thật kinh hoàng các thân thể bị bầm giập, bị đâm đá đang run rẩy vì sợ hãi, đang chờ chết trong các tầng hầm và trong các nhà giam âm đạ.

Chúng con cầu xin Chúa lắng nghe những tiếng kêu của họ.

Đối mặt với điều ác, chúng con không nói nên lời và bất lực.

Tuy nhiên, Chúa làm được những gì chúng con không làm nổi. Chúa có thể tìm ra một thông lộ giữa chập chùng những hỗn loạn và âm đạ của điều ác. Ngay cả giờ đây, trong cuộc thương khó của Con yêu dấu Chúa, Chúa vẫn có thể mang lại ánh sáng phục sinh.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Chúa Kitô, chịu chết vì tội lỗi chúng con,

Chúa Kitô, đã sống lại vì sự sống của chúng con,

Chúng con cầu xin Chúa: xin thương xót chúng con.

CHẶNG THỨ CHÍN

Chúa Giêsu chịu đóng đinh

Phúc Âm theo thánh Luca

Khi đến nơi gọi là “Đồi Sọ”, họ đóng đinh Người vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải, một tên bên trái. Bấy giờ Đức Giêsu cầu nguyện rằng: “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm.” (23:33-34)

Trích sách tiên tri Isaia

Người đã chịu sửa trị để chúng ta được bình an, đã phải mang thương tích cho chúng ta được chữa lành (53:5).

SUY NIỆM

Quả thật, Thiên Chúa không thể như thế!

Con yêu dấu, Đấng Thánh của Thiên Chúa, giờ đây là một thân thể bị phơi bày trên thập giá của sự hổ thẹn, bị bỏ rơi nhục nhã, giữa hai tên tội phạm. Một người đau khổ mà người ta quay đi; ngay cả chúng con cũng từng quay lưng lại với rất nhiều những người nam nữ có khuôn mặt biến dạng mà chúng con gặp trên đường đi.

Ngôi Lời của Thiên Chúa, từ đó mọi sự được tác thành, giờ đây chỉ còn là một khối thịt cam nín và đau khổ. Tất cả sự tàn ác của con người đều nổi lên chống lại Người và đã thắng thế. Quả thật, Thiên Chúa không thể như thế. Tuy nhiên, đồng thời, chính xác đó mới là những gì chúng con cần nơi Chúa!

Người đến để chia sẻ cuộc sống của mình với chúng con. “Hãy nhận lấy!” như Người vẫn thường nói, khi Người chữa bệnh cho những người đau yếu, tha thứ cho những con tim lầm lạc và trao ban chính Người trong bữa tiệc ly.

Tuy nhiên, Người đã kết thúc trong tay chúng con, trong thực tại của chết chóc và bạo lực không ngừng gây kinh hoàng cho chúng con khi chúng con nhìn xung quanh mình. Bạo lực cũng lên cả vào trong trái tim của chúng con nữa. Các tu sĩ bị giết tại Tibhirine đã nhận thức được điều này; cùng với lời cầu nguyện: “xin hãy tước vũ khí của họ!”, các vị cũng cầu xin: “và của cả chúng con nữa!”

Tình yêu mãnh liệt của Thiên Chúa đã xuống thăm địa ngục của chúng con. Đó là cách duy nhất để giải thoát chúng con ra khỏi cái ác.

Chúa Giêsu đã phải mang sự dìm dìm vô biên của Thiên Chúa đến chính tâm điểm tội lỗi của thế gian.

Chỉ bằng cách đó, bằng cách trực tiếp gặp gỡ với sự sống của Thiên Chúa, cái chết mới quay lui và sụp đổ, như một kẻ thù, gặp phải người khác mạnh mẽ hơn mình, sẽ cao bay xa chạy và biến mất.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, xin đón nhận lời chúc tụng trong thinh lặng của chúng con.

Như các vị vua không nói nên lời khi tiên tri Isaia công bố về Người Tôi Tớ (xem 52:15), chúng con im lặng và ngạc nhiên trước Chiên Con bị giết vì chúng con và vì sự sống của thế gian. Chúng con tuyên xưng rằng nhờ những thương tích của Chúa, chúng con được chữa lành. “Biết lấy chi đền đáp Chúa bây giờ vì mọi ơn lành Người đã ban cho? Con sẽ dâng lễ tế tạ ơn, và kêu cầu thánh danh Đức Chúa.” (Tv 116: 12.17).

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Chúa Kitô, chịu chết vì tội lỗi chúng con,

Chúa Kitô, đã sống lại vì sự sống của chúng con,

Chúng con cầu xin Chúa: xin thương xót chúng con.

CHẶNG THỨ MƯỜI

Chúa Giêsu trên thánh giá chịu thiên hạ nhạo cười

Phúc Âm theo thánh Luca

Dân chúng đứng nhìn, còn các thủ lãnh thì buông lời cười nhạo: “Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu thật hắn là Đấng Kitô của Thiên Chúa, là người được tuyển chọn!” Lính tráng cũng chế giễu Người. Chúng lại gần, đưa giấm cho Người uống và nói: “Nếu ông là vua

dân Do Thái thì cứu lấy mình đi!” Một trong hai tên gian phi bị treo trên thập giá cũng nhục mạ Người: “Ông không phải là Đấng Kitô sao? Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với!” (23:35-39)

Bấy giờ, quý nói với Người: “Nếu ông là Con Thiên Chúa thì hãy truyền cho hòn đá này hoá bánh đi!...Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì đứng đây mà gieo mình xuống đi! Vì đã có lời chép rằng: Thiên Chúa sẽ truyền cho thiên sứ gìn giữ bạn” (4:3.9-11).

SUY NIỆM

Chẳng lẽ Chúa Giêsu không xuống khỏi thập giá được sao? Chúng con chắc không dám đặt câu hỏi này vì Phúc Âm há chỉ đặt nó trên môi của những kẻ vô thần đó sao?

Nhưng mà, cái câu hỏi ấy vẫn tiếp tục ám ảnh chúng con, vì chúng con cũng vẫn là một phần của cái thế giới đầy chước cám dỗ mà Chúa Giêsu đã phải đối mặt trong suốt bốn mươi ngày trong hoang địa, như là sự khởi đầu và khai mạc sứ vụ của Người. “Nếu ông là Con Thiên Chúa thì hãy truyền cho hòn đá này hoá bánh đi!...Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì đứng đây mà gieo mình xuống đi! Vì đã có lời chép rằng: Thiên Chúa sẽ gìn giữ bạn”. Tuy nhiên, trong chiều kích mà chúng con, những người đã chịu phép rửa và tin vào sự chết và sự phục sinh của Chúa Giêsu Kitô, những người đang đi bước theo Ngài, những lời châm chọc của kẻ ác không hề tóm được chúng con; chúng bắt lụy, sự lừa dối của chúng là hiển nhiên.

Chỉ khi nào chúng con khám phá ra được sức mạnh cương quyết của những lời đó, “Điều đó không cần thiết sao ...?” (Lc 24:26), mà Chúa Giêsu đã kiên nhẫn giảng giải với các môn đồ của mình trên đường Emmaus.

“Điều cần thiết” là Đức Kitô phải chấp nhận sự vâng lời và sự bắt lụy này, để đến với chúng con trong sự bắt lụy vì sự bất tuân của chúng con.

Chỉ khi đó chúng con mới hiểu được rằng “chỉ có một Thiên Chúa Đấng chịu khổ đau mới có thể cứu được chúng ta”, như Dietrich Bonhoeffer đã viết vài tháng trước khi bị hành hình. Khi trải nghiệm sức mạnh của ma quỷ đến tột cùng, ông mới có thể tổng hợp, trong sự thật đơn giản và áp đảo này, về đức tin Kitô giáo.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, ai sẽ giải phóng chúng con khỏi những nanh vuốt của thế gian? Ai sẽ giải phóng chúng con ra khỏi sự bạo ngược của những lời dối trá, làm cho chúng con ra kiêu căng và tìm kiếm vinh quang phù phiếm của chúng con?

Chỉ một mình Chúa mới có thể biến đổi con tim chúng con.

Chỉ một mình Chúa mới có thể làm cho chúng con yêu thích con đường khiêm hạ.

Chỉ có Chúa, là Đấng đã chỉ cho chúng con thấy không có chiến thắng nào ngoài tình yêu, và tất cả những gì khác chỉ là rơm rạ phát phơ trước gió, chỉ là những ảo ảnh biến mất khi đối mặt với chân lý của Chúa.

Chúng con xin Chúa, lạy Chúa, xin xua tan những giả trá đang muốn thống trị trong trái tim và trong thế giới của chúng con.

Xin cho chúng con bước theo những đường lối của Chúa, để thế giới có thể nhận ra sức mạnh của thánh giá.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Lạy Thiên Chúa của con, lạy Chúa, sao Chúa nỡ bỏ con?

CHẶNG THỨ MƯỜI MỘT

Chúa Giêsu và Mẹ Người

Phúc Âm theo thánh Gioan

Đứng gần thập giá Đức Giêsu, có thân mẫu Người, chị của thân mẫu, bà Maria vợ ông Colôpát, cùng với bà Maria Mácđalêla. Khi thấy thân mẫu và môn đệ mình thương mến đứng bên cạnh, Đức Giêsu nói với thân mẫu rằng: “Thưa Bà, đây là con của Bà.” Rồi Người nói với môn đệ: “Đây là mẹ của anh.” Kể từ giờ đó, người môn đệ rước bà về nhà mình (19:25-27).

SUY NIỆM

Đức Mẹ cũng đã đến cuối cuộc hành trình. Mẹ đã đến ngày mà ông già Simêôn đã tiên báo. Khi ôm hài nhi trong vòng tay run rẩy của mình, lời tạ ơn của ông đã phải nhường bước cho những lời bí ẩn đan quyện bi kịch và hy vọng, nỗi buồn và ơn cứu độ vào với nhau.

Ông Simêôn nói: “Thiên Chúa đã đặt cháu bé này làm duyên có cho nhiều người Israel ngã xuống hay đứng lên. Cháu còn là dấu hiệu cho người đời chống báng; và như vậy, những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người sẽ lộ ra. Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn bà.” (Lc 2,34-35).

Cuộc viếng thăm của thiên sứ đã làm cho trái tim của Đức Maria kinh ngạc trước tin lạ lùng rằng Thiên Chúa đã chọn cuộc đời mình để mang lại những điều mới mẻ đã hứa cùng Israel: “điều mà mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe” (1 Cr 2: 9; Is 64: 3). Mẹ đã ưng thuận với kế hoạch thiêng liêng sẽ sớm liên quan đến thân xác của mình và sau đó đồng hành cùng con Mẹ, là hoa trái của cung lòng Mẹ dọc theo những nẻo đường không lường trước được.

Trong những ngày bình yên tại Nazareth, và sau đó trong đời sống công cộng của Chúa Giêsu, khi phòng ốc cần được mở rộng thêm cho một gia đình khác, gia đình của các môn đệ, những người lạ mặt mà Chúa Giêsu đã kết làm anh, làm chị, làm em, và làm mẹ mình, Mẹ đã lưu giữ tất cả những điều này trong trái tim mình. Mẹ đã ủy thác mọi sự trong sự kiên nhẫn tuyệt vời xuất phát từ niềm tin của mình.

Hôm nay là ngày hoàn thành. Lưỡi gươm đã đâm thấu tâm hồn Mẹ. Đức Maria cũng có một niềm tin bất tận mà Chúa Giêsu đã sống trọn vẹn niềm tin ấy trong sự vâng phục của Người đối với Chúa Cha. Đứng ở đó, Mẹ không bỏ rơi con mình. Stabat Mater. Trong bóng tối, nhưng với một niềm tin thác, Mẹ biết rằng Thiên Chúa sẽ giữ lời hứa của Người. Trong bóng tối, nhưng với một sự xác tín, Mẹ biết rằng Chúa Giêsu vừa là lời hứa vừa là sự hoàn thành của lời hứa ấy.

Lời nguyện

Mẹ Maria, Mẹ Thiên Chúa và người nữ của nhân loại chúng con, như một người mẹ, Mẹ hạ sinh chúng con trong Đấng mà Mẹ đã sinh ra: xin nâng đỡ chúng con trong đức tin vào giờ khắc tối tăm này và dạy chúng con biết hy vọng trước tất cả những thất vọng của cuộc đời.

Xin Mẹ gìn giữ toàn thể Giáo Hội trong sự trung tín và tinh thức, theo gương trung tín của Mẹ, khiêm tốn ngoan ngoãn vâng theo thánh ý Chúa, trong hết mọi sự Chúa dạy hay gởi đến cho chúng con, hiệp nhất chúng con, giúp chúng con vươn xa tới điều chúng con không dám mơ tưởng, là ơn cứu rỗi.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Lạy Nữ Vương Rất Thánh, Lạy Mẹ từ bi,

Là sự sống của chúng con, sự ngọt ngào và hy vọng của chúng con.

CHẶNG THỨ MƯỜI HAI

Chúa Giêsu chết trên thánh giá

Phúc Âm theo thánh Gioan

Đức Giêsu nói “Ta khát!” Ở đó, có một bình đầy giấm. Người ta lấy miếng bọt biển có thấm đầy giấm, buộc vào một nhánh hương thảo, rồi đưa lên miệng Người. Nhấp xong, Đức Giêsu nói: “Thế là đã hoàn tất! “ Rồi Người gục đầu xuống và trao Thần Khí... Khi đến gần Đức Giêsu và thấy Người đã chết, quân lính không đánh giập ống chân Người. Nhưng một người lính lấy giáo đâm vào cạnh sườn Người. Tức thì, máu cùng nước chảy ra. Người xem thấy việc này đã làm chứng, và lời chứng của người ấy xác thực” (19:28-30.33-35).

SUY NIỆM

Tất cả giờ đây đã được hoàn thành. Sứ vụ của Chúa Giêsu đã được hoàn tất. Ngài đã đến từ Chúa Cha trong một sứ mệnh của lòng thương xót. Nhiệm vụ đó đã được hoàn thành với một lòng trung tín đạt đến những giới hạn tột cùng của tình yêu. Tất cả đã kết thúc. Chúa Giêsu phó linh hồn mình vào tay Chúa Cha.

Tất cả mọi thứ dường như rơi vào một sự im lặng chết người đang ập xuống trên đồi Golgotha và ba cây thánh giá đứng đó. Vào cuối ngày lễ Vượt Qua này, bất cứ ai đi qua đó cũng chỉ có thể nghĩ đến sự thất bại của Chúa Giêsu, sự sụp đổ của niềm hy vọng đã làm rung động con tim nhiều người, an ủi người nghèo, nâng đỡ người thấp hèn và cho những người theo Ngài thấp thoáng thấy rằng đã đến thời điểm Thiên Chúa sẽ hoàn thành những lời hứa đã được các tiên tri tiên báo. Bây giờ mọi thứ dường như đã mất, tan tành trong đồng cỏ nát.

Tuy nhiên, trong bối cảnh thất vọng đó, Thánh Sử Gioan đã khiến chúng ta chú ý đến một chi tiết nhỏ, mà ngài đã long trọng miêu tả. Nước và máu đã tuôn ra từ bên phải cạnh sườn Chúa Giêsu trên cây thánh giá. Thật tuyệt vời! Vết thương mở ra bởi ngọn giáo của người lính tuôn trào một dòng nước và máu nói với chúng ta về sự sống và sự chào đời.

Thông điệp này khá ngắn gọn, nhưng nó nói lên một cách hùng hồn trong con tim những ai còn nhớ. Từ thân thể của Chúa Giêsu, có một dòng nước mà vị tiên tri đã thấy từ Đền Thờ. Một dòng nước tràn lên và trở thành một con sông hùng vĩ, một dòng nước phục hồi và làm sinh hoa trái tất cả những gì nó chạm đến trong dòng chảy của mình. Chúa Giêsu đã chẳng nói về thân xác Ngài như một Đền Thờ mới đó sao? “Máu của giao ước” đi kèm với nước đó. Chẳng phải Chúa Giêsu đã nói về xác thịt và máu Ngài như là thức ăn cho sự sống đời đời đó sao?

Lời nguyện

Lạy Chúa Giêsu, trong những ngày thiêng liêng của mầu nhiệm Vượt Qua này, xin hãy canh tân trong chúng con niềm vui của phép rửa tội.

Khi chúng con chiêm ngưỡng nước và máu chảy ra từ cạnh sườn Chúa, xin hãy dạy cho chúng con biết nhận ra nguồn suối sự sống mới của chúng con, tình yêu trên đó Giáo Hội Chúa được xây dựng, và niềm hy vọng khi Chúa chọn chúng con và gửi chúng con đi chia sẻ cùng thế giới.

Đây là nguồn mạch của sự sống tắm gội toàn bộ vũ trụ, dâng lên từ cạnh sườn bị đâm thấu qua của Chúa Kitô. Xin cho phép rửa là vinh quang duy nhất của chúng con, khi chúng con dâng lên Chúa lời tán tụng ngợi khen đầy những kinh ngạc của chúng con.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Chiên Con đã bị giết nay xứng đáng lãnh nhận

phú quý và uy quyền, khôn ngoan cùng sức mạnh,

danh dự với vinh quang, và muôn lời cung chúc.

CHẶNG THỨ MƯỜI BA

Hạ xác Chúa Giêsu xuống khỏi thánh giá

Phúc Âm theo thánh Luca

Ông Giuse người xứ Arimathêa hạ xác Người xuống, lấy tấm vải gai mà liệm, rồi đặt Người vào ngôi mộ đục sẵn trong núi đá, nơi chưa chôn cất ai bao giờ. (23:53)

SUY NIỆM

Có những dấu chỉ về sự yêu thương chăm sóc và danh dự dành cho thân xác bị bầm giập và tan nát của Chúa Giêsu. Một vài người đàn ông và đàn bà tụ tập dưới chân thập giá. Ông Giuse, một người xứ Arimathêa, “một người tốt lành và công chính” (Lc 23:50), là người mà Thánh Luca nói với chúng ta, đã xin Philatô cho phép chôn cất Chúa. Và cả ông Nicôđê mô, là người đã đến với Chúa Giêsu vào ban đêm, như Thánh Gioan đề cập thêm. Và có cả một số những phụ nữ, là những người trung thành với Chúa đến cùng, cũng phụ giúp.

Sự chiêm ngắm của Giáo hội về cảnh này cũng bao gồm Đức Trinh Nữ Maria, người chắc chắn đã có mặt trong giây phút này.

Đức Maria, Mẹ của lòng từ bi, đón nhận vào vòng tay Mẹ cơ thể đã được sinh ra từ xác thịt mình, mà Mẹ đã đồng hành, đầy yêu thương và lặng lẽ, qua nhiều năm, giống như mọi người mẹ chăm sóc con cái mình.

Bây giờ cơ thể mà Mẹ đang ôm trong tay đã mở rộng đến tột cùng nỗi buồn của Mẹ, và nảy sinh một thụ tạo mới từ cuộc thương khó của một tình yêu đã đâm thấu trái tim của cả Con và Mẹ.

Trong sự im lặng tuyệt vọng rơi xuống sau những tiếng la lớn của những người lính, những lời xúc phạm của những kẻ qua đường và sự náo loạn của cuộc đóng đinh hành hình, chỉ còn

lại những dấu hiệu của tình yêu và sự chăm sóc, những yêu thương kính trọng. Ông Giuse hạ xác Chúa xuống, lấy tấm vải gai mà liệm, rồi đặt Người vào ngôi mộ đục sẵn vào núi đá trong khu vườn gần đó.

Chúa Giêsu được lấy khỏi tay những kẻ giết người. Bây giờ, trong cái chết, một lần nữa Người được ôm ấp với sự dịu dàng và từ bi.

Bạo lực của những kẻ giết người đã lui ra xa. Sự dịu dàng đã trở lại nơi hành hình.

Sự dịu dàng của Chúa và những ai thuộc về Người, của những trái tim hiền lành mà Chúa đã hứa Nước Trời dành cho họ. Sự hiền lành ban đầu của sáng tạo, của người nam và người nữ được tạo nên theo hình ảnh của Thiên Chúa. Sự dịu dàng của thời cuối cùng, khi mọi giọt lệ được lau sạch và chó sói sẽ ở cùng với chiên con, vì mọi xác thịt sẽ nhận biết Thiên Chúa (xem 11: 6.9).

Khúc hát dâng Mẹ Maria

Ôi Maria, đừng khóc nữa: Con Mẹ, là Chúa chúng con, đã say ngủ trong yên bình.

Cha của Người, trong vinh quang, mở ra trước mắt Người những cánh cửa của cuộc sống!

Ôi Maria, hân hoan lên: Chúa Giêsu Phục Sinh đã chinh phục được cái chết!

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Con sẽ nằm xuống trong bình an, Chúa ơi, và giấc ngủ sẽ đến ngay lập tức.

Con sẽ trỗi dậy, vì Chúa là sức mạnh của con.

CHẶNG THỨ MƯỜI BỐN

Chúa Giêsu được đặt trong huyệt đá

Phúc Âm theo thánh Luca

Cùng đi với ông Giuse, có những người phụ nữ đã theo Đức Giêsu từ Galilê. Các bà để ý nhìn ngôi mộ và xem xác Người được đặt như thế nào. Rồi các bà về nhà, chuẩn bị dầu và thuốc thơm (23:55-56).

SUY NIỆM

Những phụ nữ đã đi khỏi. Người mà họ đã cùng đồng hành và chăm sóc liên tục dọc những nẻo đường Galilê không còn nữa. Tối nay, họ để Người lại một mình, họ chỉ còn đồng hành với Người qua những suy nghĩ về ngôi mộ và tấm vải liệm Người. Một hồi ức thoáng qua nhưng rất quý giá về những ngày đầy phấn khởi đã đi qua. Giờ chỉ còn lại sự cô đơn và im lặng. Ngày Sa-bát kéo đến gần, buộc người Do Thái phải nghỉ việc, như Thiên Chúa đã nghỉ ngơi sau khi hoàn tất và chúc phúc cho công trình sáng tạo của Ngài.

Hôm nay có một sự hoàn thành khác, hiện vẫn còn ẩn giấu và khó hiểu. Một ngày Sa-bát để nghỉ ngơi lặng lẽ, với những con tim hồi tưởng và những tâm trí nặng những ưu phiền. Nhưng đối với những người phụ nữ, đó cũng là một ngày để chuẩn bị dầu và thuốc thơm để bày tỏ sự kính trọng cuối cùng dành cho thân xác của Chúa vào ngày mai, lúc sáng sớm.

Phải chăng họ đang chuẩn bị chỉ đơn giản là để dưỡng nuôi hy vọng của mình? Điều gì sẽ xảy ra nếu Chúa đã chuẩn bị sẵn, để đáp lại lòng sùng mộ của họ, bằng một cái gì họ không thể đoán trước, không thể tưởng tượng hay dự đoán được? Sự phát hiện ra một ngôi mộ trống, một thông điệp rằng Người không còn ở đó, vì Người đã phá tan các cánh cửa của cái chết ...

Lời nguyện

Lạy Chúa là Thiên Chúa của chúng con, xin hãy nhìn đến và chúc phúc cho tất cả những người phụ nữ ở khắp mọi nơi đang chăm sóc cho những thân thể yếu đuối và dễ bị tổn thương, với lòng tốt và sự tôn trọng.

Xin ban cho cả chúng con nữa, những người đã đồng hành cùng Chúa trên con đường tình yêu này đến cùng, cùng với những người phụ nữ trong Tin Mừng, được bền chí trong lời cầu nguyện nhiệt thành. Vì chúng con biết rằng lời cầu nguyện của chúng con sẽ được đáp trả bằng sự phục sinh của Chúa Giêsu, mà Giáo Hội Chúa chuẩn bị cử hành trong niềm vui của đêm Phục Sinh.

Lạy Cha chúng con ở trên trời....

Kính dâng Người vinh quang và uy quyền đến muôn thuở muôn đời. Amen.